

# ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

## ЛИСТ

від 08.10.2015 р. N 21362/6/99-99-19-02-02-15

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо визнання витрат, здійснених резидентом на користь осіб із місцезнаходженням на території ВЕЗ "Крим", і повідомляє.

Особливості здійснення економічної діяльності на тимчасово окупованій території України визначено [Законом України "Про створення вільної економічної зони "Крим" та про особливості здійснення економічної діяльності на тимчасово окупованій території України"](#) (далі - Закон).

Відповідно до [п. 5.2 ст. 5 Закону](#) взаємовідносини між особами, які мають податкову адресу на території ВЕЗ "Крим", та особами, які мають податкову адресу на іншій території України, є контрольованими операціями згідно із [ст. 39 Податкового кодексу України](#) (далі - Кодекс).

Згідно із [п. 5.3 ст. 5 Закону](#) фізична особа, яка має податкову адресу (місце проживання), та юридична особа (відокремлений підрозділ), яка має податкову адресу (місцезнаходження) на території ВЕЗ "Крим", прирівнюються з метою оподаткування до нерезидента.

Відповідно до [п. 5.11 ст. 5 Закону](#) витрати юридичної особи, прирівняної до резидента, що були понесені на оплату вартості товарів (робіт, послуг), поставлених особою, прирівняною до нерезидента, включаються до складу витрат такої особи у сумі, передбаченій [п. 161.2 ст. 161 Кодексу](#) для офшорних компаній.

[Пунктом 161.2 ст. 161 Кодексу](#) у редакції, чинній до 01.01.2015, визначено, що у разі укладення договорів, які передбачають здійснення оплати товарів (робіт, послуг) на користь нерезидентів, що мають офшорний статус, чи при здійсненні розрахунків через таких нерезидентів або через їх банківські рахунки, незалежно від того, чи здійснюється така оплата (в грошовій або іншій формі) безпосередньо або через інших резидентів або нерезидентів, витрати платників податку на оплату вартості таких товарів (робіт, послуг) включаються до складу їх витрат у сумі, що становить 85 відсотків вартості цих товарів (робіт, послуг).

Починаючи з 1 січня 2015 року змінено порядок формування об'єкта оподаткування податку на прибуток.

Так, відповідно до [пп. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу](#) у редакції, чинній з 01.01.2015, об'єктом оподаткування податку на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень [розділу III Кодексу](#).

До податкових різниць, які коригують фінансовий результат до оподаткування, належать різниці, що виникають по операціях з нерезидентами з придбання (продажу) товарів, робіт, послуг.

Так, відповідно до [п. 140.5 ст. 140 Кодексу](#) фінансовий результат податкового (звітного) періоду збільшується, зокрема:

на суму перевищення звичайних цін над договірною (контрактною) вартістю реалізованих товарів (робіт, послуг) при здійсненні контрольованих операцій у випадках, визначених [ст. 39 Кодексу](#) ([пп. 140.5.1 п. 140.5 ст. 140 Кодексу](#));

на суму перевищення договірної (контрактної) вартості придбаних товарів (робіт, послуг) над звичайною ціною при здійсненні контрольованих операцій у випадках, визначених [ст. 39 Кодексу](#) ([пп. 140.5.2 п. 140.5 ст. 140 Кодексу](#));

на суму 30 відсотків вартості товарів, у тому числі необоротних активів, робіт та послуг (крім зазначених у [п. 140.2](#) та у [пп. 140.5.5 п. 140.5 ст. 140 Кодексу](#) та операцій, які визнані контрольованими відповідно до [ст. 39 Кодексу](#)), придбаних, зокрема, у нерезидентів - пов'язаних осіб, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у [пп. 39.2.1.2 п. 39.2 ст. 39 Кодексу](#) ([пп. 140.5.4 п. 140.5 ст. 140 Кодексу](#)).

Вимоги [пп. 140.5.4 п. 140.5 ст. 140 Кодексу](#) можуть не застосовуватися платником податку, якщо операція є контрольованою та сума таких витрат відповідає рівню звичайних цін, що обґрунтовано у звіті про контрольовані операції та відповідній документації, що подаються відповідно до [ст. 39 Кодексу](#); або операція не є контрольованою та сума таких витрат підтверджується платником податків за правилами звичайних цін відповідно до процедури, встановленої [ст. 39 Кодексу](#), але без подання звіту.

---